

DE POSTRYDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

De Postrijder verschijnt 5 dingsdags, op donderdags en zaterdag.
Men schrijft in te Tongeren bij M. COLLEE, boekdrukker uitgever van dit blad, groote markt, 51, en bij alle post-directeurs.
Alle bezending van brieven, annoucen, geld, enz., moet gefrankeerd zijn.

Het abonnement is bepaald op 7 fr. binnen de stad, 8 fr. buiten de stad.
Een blad afzonderlijk, 30 centem.
De aankondigingen, per drukkings, 15 centem.
De rekamen, per drukkings, 25 centem.

TONGEREN, DEN 10 DECEMBER.

Iets voor de voerlieden.

Wij roepen de aandacht van alle voerlieden op de volgende regelen :

Het nieuw strafwethoek, dat sedert den 15 oktober in voege gekomen is, straft met eene boete van 10 tot 20 fr. en 1 tot 5 dagen gevangzitting de mishandeling op huisdieren gepleegd. De nieuwe wet verbiedt niet alleen de hanengevechten, of de publieke spelen waarin er dieren aan wredeheden blootgesteld worden, maar ook alle mishandeling die op de dieren begaan worden. De voerlieden die hunne paarden mishandelen, vallen dus onder de toepassing der strafwet.

In zake van hervalling, dat is wanneer de zelfde persoon voor de tweede maal wegens mishandelingen op de huisdieren veroordeeld wordt, kan de gevangzitting tot 9 dagen verlengd worden.

Benoeming van eenen nieuwen Aartsbisschop.

Eene depeche uit Rome meldt dat de Paus reeds voorzien heeft in de vervanging van Mgr Sterckx.

Mgr Dechamps, bisschop van Namen, is aartsbisschop van Mechelen benoemd.

Mgr Gravez, pastoor-deken van Bergen, is bisschop van Namen benoemd.

Dood van Z. Em. den Kardiinaal.

Het metropolitaan kapittel, in zitting van 6 december, heeft Mgr Lauwers, vikaris-generaal van wijlen Z. Em. den kardiinaal, huisprelaat van Z. H. koning, tot aartsbisschop van Mechelen toegevoegd Mgr Bogaerts en den eerw. heer Ketelebaert, insgelijks vikarissen-generaal van Z. Em. Krachtens deze benoeming is de jurisdictie van het diocces overgegaan in de banden van eerstgenoemden Mgr.

Het kapittel der metropolitane kerk van Mechelen heeft aan de geestelijkheid en aan de geloovigen van het diocces, een mandement gericht, waarin melding gedaan wordt van den dood des prelaats.

Na die droevige en smartelijke vermelding, vraagt het kapittel gebeten voor den overledene.

Het kapittel beveelt : de lijdendienst van Z. Em. zal gecelebreerd worden, dinsdag ten 10 ure ; eene plechtige dienst zal in al de parochiën van het diocces gedaan worden, op den dag, dien de beeroe pastoors zullen goedvinden.

In de steden zal een enkele dienst plaats hebben in de hoofdkerk, welke door heel de geestelijkheid in koorkleed zal worden bijgewoond.

Dergelijke dienst zal gehouden worden, of ten minste eene lezende mis, in al de kerken en kapellen der godsdienstige gemeenschappen. Alle priesters worden verzocht eene lezende requiem-mis te doen.

Gedurende negen dagen zal er bijgevoegd worden in de mis, de kollekte *pro defuncto Episcopo Presbytero Cardinali*.

Na die gebeden voltrokken zijn, zal er in de metropolitane kerk en in al de kerken van het diocces, eene plechtige mis gecelebreerd worden voor den H. Geest ten einde welhaast eenen bisschop te bekomen, volgens het hart Gods. Men zal in de mis de kollekte *in oegen de Spiritu sancto*, tot na de benoeming van eenen nieuwen aartsbisschop.

Dit mandement is getekend door den deken van het kapittel, kanonik Gueneré, en den sekretaris kanonik Baguet.

De religie van Garibaldi.

De Staatsminister Rouher heeft in de Wetgevende vergadering van Frankrijk het doel en de inzichten van Garibaldi bekend gemaakt. De bandiet, die alleen in de gazetten der vrijmetselaars opgemeld wordt, is door den heer Rouher afgeschilderd geworden, gelijk hij zich heeft doen kennen uit zijne woorden en uit zijne werken. Deze geschiedenis is te leerzaam, om ze onzen lezers niet meide te deelen, en gewichtig genoeg, opdat wij het noodig zouden oordeelen, er een woord bij te voegen :

Na gezegd te hebben, dat de opperhoofden van den roof en moordtocht, door Garibaldi aangevoerd, bij elke nederlaag *ontsnapt* zijn, zonder het minste kwetsuurken bekomen te hebben, gaat de Staatsminister voort :

En nu, wat wilden men te Rome gaan doen ?

Garibaldi, in zijnen haat, wilde het wereldlijk en het geestelijk gezag van den Paus vernietigen. Wij zullen in zijne woorden zijne denkwijze zien ontwikkelen en het uiterste der vermetelheid zien bereiken.

In februarij 1867 is hij te Venetië, en zegt : « Wij hebben nog eene kleine brok lands buiten » 't onze. — Rome, Rome, dat die gemijterde » heeren niet aan Italië willen afstaan, en dat » evenwel onze hoofdstad is. Gewillig of niet » geweld, zullen wij 't zoo ver brengen, dat zij » 't ons geven. Die heeren priesters, die g'du- » rende zooveel eeuwen die stad bezoeleld, » misleld, in den modder gesteurd hebben, hebben » van het eerste land der wereld eenen slijkpoel » gemaakt. Het zou tijd zijn dat zij ophouden » ons te besmeuren, en ons de hoofdstad over- » lieten. Italië heeft dapperen genoeg om Rome » te nemen met de wapenen, maar ik geloof niet, » dat dit het geval is. Rome behoort ons wettig » toe ; men moet er intreden gelijk wij in ons » eigen huis gaan... » — Een ontroerde toehoorder riep uit : « Hij spreekt gelijk een God ! » (*Gelach in de Kamer*)

Eindelijk komt hij in het Congres van Geneven en van de eerste zitting af, vormt hij zijn staatkundig, sociaal en godsdienstig program. Ziet er hier een uittreksel van : « 6° Het Pausdom wordt » vervallen verklaard. » (Leve Garibaldi !) — « De eeredienst van God wordt door het Congres » aangenomen, en ieder lid verbindt zich, dien » in de wereld te verspreiden. » — « Van welken » God spreekt gij ? » vroeg hem een onbescheiden toehoorder. — (*Gelach*).

« Ik ben u een woord uitlegging verschuldigd » over den eeredienst van God (herneemt Garibaldi) Daartoe versta ik de religie der waarheid, » de religie der rede. » En geheel de vergadering juicht toe.

Ziedaar de leer der revolutionairen, die wij bestreden hebben (zoo vervolgt de heer Rouher). Er is hier geene kwestie van onderscheid tusschen geestelijk en wereldlijk gezag te Rome. » *men wil, is de val van het Pausdom, de* » inhandiging van eenen nieuwen eeredienst, gansch » deze revolutionaire slachterij, welke de treurigste tijden voor ons vaderland in 't geheugen roept...

Overdrijf ik ! Garibaldi is in Italië teruggekeerd ; eenige dagen nadien spreekt hij te Voghera tot het volk : « Hou! u bereidt (zegt hij) om u te genezen van het *vomito negro* » (Nieuw gerucht) En eenige kilometers verder herbegint hij, in bewoordingen, die ik niet durf aanhalen. (Leest, leest!) « Ik ben geen redenaar, zegt Garibaldi, en wil vrijmoedig spreken. Indien Italië » de plaats in de wereld niet bekleedt, welke hem » toekomt, moet het zulks wijten aan 't ZWARTE » RAS. Gaan wij dan naar Rome dit NEST VAN » SLAGEN uitroepen ! Er is eene WAS- » SCHING, EENE KRACHTIGE WASSCHING » NOODIG MEN MOET DIT ZWARTE RAS, » NOODLOTTIGER DAN DE CHOLERA, UIT- » ROEIEN. »

Europa, Frankrijk moeten weten, wat deze revolutie is ; deze eerloosheden moeten ontmaskerd worden, opdat er in de schoolen niet één hoekje overblijve om tot gemoelplaats aan dergelijke theorieën te dienen. (Zeer wel ! op al de banken der Kamer.) 10 Dec 1867.

Men schrijft uit Luik, 6 december :

Een familiefeest vereenigde zondag alhier in het hotel *le Grand Cerf*, de doofstommen der provincie en de talrijke uitgenoodigden, insgelijks van de spraak en het gehoor beroofd, en die uit Brussel, Gent en andere steden waren gekomen. Deze vereeniging had ten doel het vienden versjaarsdags van den abt de l'Épée. Talrijke dronken zijn ingesteld tot het feest, zonder veel gerucht te maken, was niettemin vrolijk.

— Er is te Teralphen (Brahant) een diefstal gepleegd, die bewijst dat de plichtigen aan hun eerste proefstuk niet meer zijn. Maandag avond zijn er drij termomde kerels en het aangezicht zwart gemaakt, de woning binnen gesloopen van eenen landbouwer die afwezig was. Zij hebben de vrouw in het bed gevonden, vastgehouden en bij middel van een groot mes, met den dood bedreigd. Met schrik bevangen heeft de boerin hun den sleutel van een koffer gegeven, waaruit zij eene som van 40 fr., een stuk stof en hemden genomen hebben. De justitie heeft zich ter plaats begeten, en de gendarmerie doet ieverige pogingen om de dieven te ontdekken.

— Er is in het zuid oosten van België zeer veel sneeuw gevallen, op minder dan eenen dag had de sneeuw, eene dikte van 50 centimeters bereikt. In de Ardennen en in de provincie Namen ligt de grond er geheel mede bedekt en de gemeenschap is zeer moeilijk ; op bijna al de spoorwegen hebben de treinen vertraging geleden.

— Men schrijft uit Blankenberge : Het uitzicht van ons strand is bedroevend. Eene verschrikkelijke wanorde heerscht er, en de sloepen, gewoonlijk in een lijn liggende, zijn nog verspreid, ondermengd, en dragen nog de sporen van het geweldige tempeest van 2 December. Aan de reene ontbrak de mast, aan de andere het roer ; bij deze is de wand ingeslagen bij andere is het tusschen afgerukt. Men zou zeggen, dat eene reusachtige bijl daar over heen geslagen is... Nooit heeft de Blankenbergsche visscherij zulk groot verlies onderstaan ; ook is de verslagenheid algemeen.

Men is wel reeds begonnen met te herstellen, wat nog te herstellen is, maar er zullen weken, ja maanden verlopen, aler het grootste deel der kleine vloot weder in zee zal kunnen zeilen. Meer dan 60 families zijn, van heden af, van alle bestaanmiddelen beroofd.

— Men leest in den bulletin *Internationaal* : « Lamartine is niet dood, gelijk gisteren door » verscheidene dagbladen gemeld werd ; doch hij heeft reeds den eenen voet in het graf. De dichter » verzakt sedert eenige maanden zichtbaar ; zijn » lichaam buigt, zijn gezicht is met zwarte vlekken » doorzaaid, welke het voorteken zijn der afge- » leeftheid ; eindelijk, en dit is het toppunt, ver- » duistert zijn verstand ; hij wordt kindsch. »

Buitenlandsch nieuws.

Italië.

Waakzaamheid van het italiaansche gouvernement!

Men schrijft uit Florentie, 2 december, aan den franschen *Moniteur*.

« De *Gazetta Ufficiale* van het koninkrijk Italië haalt in eene bijzondere nota de aantijdingen aan, welke er dezer dagen verspreid zijn, en volgens welke er zich nieuwe groepen vrijwilligers op de grenzen van Toskane zouden vormen met het inzicht om een nieuwen inval in den Pauslijken Staat te pogen. Volgens het officieele blad zijn dergelijke geruchten ongegrond. »

« Het is in alle geval zeker, dat het italiaansche gouvernement eene vlijtige waakzaamheid uitoefent, om nieuwe vereenigingen van vrijwilligers te voorkomen en er valt niet meer te twifelen dat de laatste gebeurtenissen bijna elke gedachte van aanvallende ondernemingen tegen Rome hebben doen verdwijnen. »

« De jonge revolutionairen, welke zich in de laatste expeditie hadden laten medelepen, en die door het pauselijke gouvernement in de banden der italiaansche overheden worden geleverd, schijnen weinig aan nieuwe avonturen te denken en schijnen eerder geneigd te zijn, spoedig hunne haardsteden te bereiken en hunne onderoekende bezigheden te hervatten. »

« Men moet er nog bijvoegen, dat de vereenigingen van vrijwilligers, zonder opperhoofden, onmogelijk zijn. Welnu, het grootste getal der opperhoofden, te beginnen met het voornaamste Garibaldi, zijn aangehouden, worden bewaakt en zijn aan gerechtelijke processen onderworpen, of overbergen zich, gelijk M. Acerbi. »

« Generaal Garibaldi, welke, uit oorzaak van zijnen gezondheidsstoestand naar Caprera is overgevoerd, blijft er desniettemin ter beschikking der gerechtelijke overheid. Er is zelfs een piket karabiniërs (gendarmen) voorloopig op het eiland gedetacheerd om hem te bewaken. Deze karabiniërs zijn in kamertinnen gelogeed in het gezicht van het huis van den generaal. »

« Door een andere krachtidagige voorzorgmaatregel heeft de minister van binnenlandsche zaken een zeker getal mazzinische agenten doen aanhouden, welke zich sedert eenigen tijd te Florentie vertoond hadden. Verscheidene jongelingen, welke van de garibaldische expeditie teruggekeerd zijn, en verschillende roomsche gémengreeden, welke aan de wanorders in de straten deel genomen hadden, zijn insgelijks aangehouden. »

Men schrijft uit Rome, 3 december :

« Gisteren meldde het *Giornale di Roma*, in zijn officieel gedeelte, dat er in den avond van den 29 november eene beide garibaldisten onder het bevel van zekeren Sarangeli, het dorp Grotte-de-San Stefano, gelegen tusschen Bomarzo en Montefrancone heeft aangevat, dat zij gepoogd heeft zich van de kazerne der gendarmen meester te maken en dat zij slechts na een aanhoudend vuur der gendarmen achter den Tiber is teruggetrokken. »

Het H. Kollegie is sedert een jaar zwaar beproefd geworden ; thans telt het slechts nog weinig meer dan drij derden zijner leden, wiens getal, volgens het reglement van Sixtus V, op 70 is bepaald.

« Gode zij dank ! de Paus bevindt zich in goede gezondheid, en alles laat verhopend dat

zijn pausdom in langdurigheid dat van den H. Petrus zal te boven gaan, welke laatste, gelijk men weet, 25 jaren, 2 maanden en 7 dagen heeft geregeerd, en welke regering slechts door het martelaarschap werd afgebroken. »

Florentie, 7 december.

In de zitting van heden, door den senaat gehouden, heeft M. Torreaars de aandacht der kamer ingeroepen op de redevoering, welke eergisteren door M. Menabrea is uitgesproken.

De roomsche kwestie aanroerende, bevestigde hij, dat Italië recht op Rome had, en hij eindigde zijne redevoering met te zeggen, dat Italië den vrede van Europa niet mag stoorren, maar dat het ook van zijne rechten niet mag afzien.

M. Menabrea antwoordde, dat hij reeds de inzichten van het ministerie had doen kennen en hij voegde erbij, dat de roomsche kwestie groote moeilijkheden opleverde.

De minister zegde verder : « Er is eene oplossing noodig, dewijl dezelve niet alleen de stoffelijke en politieke belangen van Italië, maar zelfs die van het Pausdom aanraakt. »

« Met gematigheid en standvastigheid zullen wij eens ons doel bereiken. »

M. Torreaars heeft de volgende dagorde voorgesteld :

« De senaat, akte nemende der verklaringen van den voorzitter van den raad, en verzekerd zijnde, dat het ministerie de waardigheid en de rechten der natie zal handhaven, gaat tot het dagorde over. »

M. Leopardi zegde, dat er reeds sedert meert 1861 een dagorde betrekkelijk Rome bestond, en hij stelde voor het thans te bevestigen.

M. Menabrea heeft het dagorde van M. Torreaars aangenomen, mits het met dat van het ministerie ooreenstemt.

M. Conforti bestreed het voorstel van M. Leopardi, omdat het dagorde van 1861 sprak van met Frankrijk naar Rome te gaan. Hij zegde, dat Italië zich moet sterk maken en dat alsdan de roomsche kwestie zal opgelost zijn. Hij ondersteunde het dagorde door M. Torreaars voorgesteld, hetwelk met eenparige stemmen werd aangenomen.

Men leest heden in *La Presse* :

« De berichten uit Italië zijn niet zeer geruststellend. De kuiperijen der werkingspartij worden bij klaren dage voortgezet. Er zijn twee middelpunten der beweging : het politieke, bestuurd door de heeren Crispi en Mordini ; heeft voor doelwit den val van 't ministerie Menabrea ; voor program de uitroeping van Rome als dadelijke hoofdstad van Italië ; voor plan enen sterken aanval tegen Rome, al mochte Frankrijk zich daartegen stellen. »

Mexiko.

Men leest in den *Messenger Franco-Américain* : « De telegraaf brengt ons tijdingen uit Mexiko welke van latere dagteekening zijn dan die welke met de fransche stoomboot *Panama* zijn aangebracht ; en welk vaartug den 15 uit Vera-Cruz is vertrokken. »

« De amnestie-proklamatie werd onmiddellijk na hare uitvaardiging toegepast. Verscheidene keizerlijke krijgsgewapen, op welke de aandacht gedurende het tijdstip van den oorlog gevestigd was, zijn in vrijheid gesteld. Wij zullen hier noemen M. Eloin, het gewezen kabinets-opperhoofd van keizer Maximiliaan, welke in den avond van den 10 zijne vrijheid bekwaam en die zeer verlangende het land te verlaten en te laat gekomen was om denzelfden avond met de diligencie van Vera-Cruz te vertrekken, zijne reis te peerd en zonder op te houden, naar de kust heeft gedaan. »

« Hij heeft zich den 15, op den *Panama* ingescheept. Dezelfde stoomer heeft insgelijks den prins Salm Salm, gewezen aide-de-camp van Maximiliaan en zijn wapenmakker te Querretaro, weggevoerd, alsook M. Magnus, minister van Prousen. »

« De kwestie der stoffelijke overblijfsels van Maximiliaan is opgelost. De mexikaansche overheden hebben het lijk aan den admiraal Tegethoff geleverd, welk lijk men zegt zeer goed bewaard te zijn, in weerwil der omstandigheden, welke den dood van den aarshertog voorafgegaan en gevolgd zijn. Men heeft insgelijks aan den admiraal de documenten overhandigd welke hem toelieten het land te verlaten met het lijk hetwelk hij zoo verre is komen afhalen. »

« E-nige dagen voor het vertrek van den admiraal Tegethoff heeft de duitsche bevolking van Mexiko hem een banket aangeboden, hetwelk door meer dan 200 personen werd bijgewoond. Het banket duurde tot zeer laat in den nacht voort. »